

UN SOL SENYOR JESUCRIST

1. CREIEM EN JESUS

- Creiem en el Déu que ens ha revelat Jesucrist... Déu Pare ens ha estat revelat per Jesucrist, per tant, en qui primer nosaltres creiem és en Jesús, el Crist. I Jesús, el Crist, ens dona a conèixer Déu el Pare. Això posa el que és específic i peculiar de la fe cristiana, que és que nosaltres tenim accés a Déu a través d'una persona històrica i d'un fet històric.
- Aquí tenim el que és absolutament singular en la fe cristiana: que un home concret de Nazaret, fill del fuster i de Maria, és el Creador del cel i de la terra, el qui dona sentit a totes les coses.

D'allà, Jesús se'n va anar al seu poble, i els seus deixebles el seguien. El dissabte es posà a ensenyar a la sinagoga. Molts, en sentir-lo, se n'estranyaven i deien: D'on li ve, tot això? Què és aquesta saviesa que ha rebut? I aquests miracles obrats per les seves mans? ¿No és el fuster, el fill de Maria, el germà de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó? I les seves germanes, ¿no viuen aquí entre nosaltres? I no eren capaços d'acceptar-lo.

Jesús els digué: Un profeta només és menyspreat al seu poble, entre els seus parents i a casa seva. I no pogué fer allí cap miracle; tan sols va curar uns quants malalts, imposant-los les mans. I el sorprenia que no tinguessin fe.

(Mc 6,1-5)

Preguem: Jesús, véns per anunciar el Regne de Déu i una salvació nova, en nom de Déu aculls pecadors, pobres i marginats, nosaltres volem acollir-te i seguir-te

2. QUE ÉS EL CRIST

- Crist és la traducció grega d'una paraula hebrea, que vol dir l'Ungit, l'Escollit de Déu per a complir l'obra de Déu. Jesús es presenta com a complidor de les promeses de Déu, el Messies. Així té lloc el pas del Jesús històric al Crist de la fe.
- La messianitat o divinitat de Jesús no és demostrable, ve d'una determinada postura davant d'aquest Jesús de Nazaret. Només coneixerà i acceptarà el Crist com a Salvador aquell qui sent la necessitat de ser salvat, i només sentirà la necessitat de ser salvat aquell qui es consideri pobre, pecador i en situació d'absoluta gratuïtat

Ell els pregunta: I vosaltres, qui dieu que sóc? Simó Pere li respongué: Tu ets el Messies, el Fill del Déu viu. Llavors Jesús li va dir: Feliç de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho han revelat els homes, sinó el meu Pare del cel!

(Mt 16,16-17)

Des d'aquell moment, molts dels seus deixebles es van fer enrere i ja no anaven més amb ell. Llavors Jesús digué als Dotze: ¿També vosaltres em voleu deixar? Simó Pere li respongué: Senyor, a qui aniríem? Tu tens paraules de vida eterna, i nosaltres creiem i sabem que tu ets el Sant de Déu.

(Jn 6, 66-68)

Li diu la dona: Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vingui, ens ho explicarà tot. Jesús li respon: Sóc jo, el qui et parla... Molts dels samaritans d'aquell poble van creure en ell per la paraula de la dona, que assegurava: «M'ha dit tot el que he fet.» Per això, quan els samaritans anaren a trobar-lo, li pregaven que es quedés amb ells. I s'hi va quedar dos dies. Per la paraula d'ell mateix encara molts més van creure, i deien a la dona: Ara ja no creiem pel que tu dius. Nosaltres mateixos l'hem sentit i sabem que aquest és realment el salvador del món.

(Jn 4,25-26.39-42)

Preguem: Déu i Pare bo, que la pregària ens ajudi a fer-nos pobres d'esperit i nets de cor, per tal que puguem acollir el misteri de Jesús, el teu Fill i Ungit.

3. QUE ÉS EL SENYOR

De manera que "El Senyor" és un substitut del nom de "Jahvè". I és el

Llavors aquell deixeble que Jesús

nom que els jueus consideraven com la funció primordial de Jahvé: Ser "El Senyor", en el sentit de "el protector". Hem vist que Jesús de Natzaret va proclamar el Regne amb signes i que el seguien els pobres d'esperit, els humils, els senzills. Això és magnífic. Però després de tants signes i de tantes promeses, quan arriba el final resulta que els altres, els seus enemics, poden més que ell. Això és la crisi de Pasqua, la crisi del Divendres Sant. L'experiència de la Resurrecció és aquesta: malgrat tot, Crist ha triomfat i és El Senyor.

Preguem: Senyor, perquè et volem seguir, et demanem que ens mostris els camins que ens duen al teu Regne.

estimava diu a Pere: És el Senyor. Així que Simó Pere va sentir que era el Senyor; es posà el vestit que s'havia tret i es llançà a l'aigua. Els altres deixebles, que només eren a uns cent metres de terra, van arribar amb la barca, arrossegant la xarxa plena de peixos.
(Jn 21,7-8)

4. SEU A LA DRETA DEL PARE

Què vol dir estar a la dreta de Déu? Vol dir que Jesús és de la mateixa substància, de la mateixa natura, de la mateixa categoria que Déu Pare totpoderós. La Bíblia diu que Jesús "seu a la dreta del Pare", està al mateix nivell de Déu, és igual a Déu encara que havia viscut com un pobre home i encara que els seus enemics havien semblat tenir més poder que ell. Això és confessar el Crist com a Senyor.

El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.
(Mt 11,27)

Preguem: perquè gaudim tots del teu regne que és el regne d'amor, justícia, veritat i pau.

5. L'ESPERIT ENS EL FA CONÈIXER

- Apareix la realitat Trinitària en Déu: tres manifestacions de Déu, tres noms, tres maneres d'actuar. La comunitat creient no ho percep com a problema a resoldre, sinó com a misteri a acollir: atribueix a Jesús de Natzaret la realitat divina, i també a l'Esperit sense pensar que es traeixi el monoteisme de la seva tradició creient. La seva experiència de Déu és clara: Déu es comunica i es fa present en Jesús i en el seu Esperit.
- La gran novetat del NT és que la comunitat cridada i convocada per Jesús, a partir de l'experiència impensable de la Resurrecció, confessa que l'Ungit esperat, no és només algú excepcional, sinó que és Déu mateix que assumeix totalment nostra pròpia condició humana.
- Ell és "l'Enviat", el Fill. I, el Pare i el Fill ens donen el seu Esperit. L'Esperit és qui ens fa "entendre" aquest gran misteri! i és el que ho fa eficaç en nosaltres! Ell ens "regala" la Fe que és do gratuït.

Ningú pot dir que Jesús és el Senyor si no és per obra de l'Esperit (1 Cor 12,3)

Si m'estimeu, guardareu els meus manaments, i jo pregaré el Pare, que us donarà un altre Defensor perquè es quedi amb vosaltres per sempre. Ell és l'Esperit de la veritat, que el món no pot acollir, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo: sou vosaltres qui el coneixeu, perquè habita a casa vostra i estarà dins de vosaltres.

No us deixaré pas orfes; tornaré a vosaltres. D'aquí a poc temps, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia, coneixereu que jo estic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima és el qui té els meus manaments i els guarda; i al qui m'estima, el meu Pare l'estimarà i jo també l'estimaré i em manifestaré a ell.

(Jn 14,15-21)

Preguem: Pare bo, et demanem que en la nostra vida i en la vida de la comunitat creient, sempre es percebi l'escalf de l'Esperit que l'amoroseixi tot fent llum per caminar amb encert al servei de la causa del Regne.

6. MISSIÓ DE L'ESGLÉSIA

- L'Església (comunitat cristiana) té consciència i sent la responsabilitat de comunicar que Déu va enviar al seu propi Fill; que Déu va parlar mitjançant la seva Paraula; que Déu

El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres, i hem contemplat la seva glòria, glòria que ha rebut com a Fill únic

s'ha revelat en la seva Imatge; que Déu és "comunicació"! Déu és una realitat comunicable.

- Els títols que es donen a Jesús ressuscitat expressen això: com a Fill, és la comunicació de vida del Pare; com a Paraula, és la comunicació dels seus designis; com a Imatge, és la comunicació de l'estructura divina
- El Fill ens ha fet saber que Déu és amor, és comunicació, és donació, és gratuïtat

del Pare, ple de gràcia i de veritat.

(Jn 1,14)

De la seva plenitud, tots nosaltres n'hem rebut gràcia rere gràcia. La Llei fou donada per Moisès, però la gràcia i la veritat han vingut per Jesucrist. A Déu, ningú no l'ha vist mai: el seu Fill únic, que és Déu i està en el si del Pare, és qui l'ha revelat.

(Jn 1,16-18)

Preguem: Déu i Pare nostre, fes que nosaltres, l'Església, la comunitat del teu Fill, ens deixem endur pel teu Esperit per tal que siguem sagrament de salvació enmig del món, tot col·laborant amb Jesús i la missió que li vas encomanar.

7. UN SOL SENYOR JESUCRIST

- Déu se'ns manifesta plenament en Jesús. Si poguéssim imaginar un amor total! Si poguéssim donar-nos del tot a l'altre que estimem! Si jo pogués donar-me del tot a l'altre, de manera que l'altre fos jo i jo fos l'altre! Això és Pare i Fill. I per això el Pare és tan Déu com el Fill, i el Fill és tan Déu com el Pare, i l'Esperit és la comunió que hi ha entre tots dos. I no hi ha més que això. És l'amor total, la comunió total.
- «Ell és Déu nat de Déu» És nat de Déu perquè és la plasmació del seu amor (perquè no pot ésser d'altra manera donada la mateixa naturalesa de Déu). I ho explicita dient: que «Ell és Déu de Déu», i és també «Déu veritable, nascut del Déu veritable». I encara: «engendrat no pas creat, de la mateixa naturalesa del Pare». I és així que entenem des de Jesús (l'aquesta és la gran revelació!) que Déu és U. El Pare *des de sempre* té el Fill i l'estima amb l'amor de l'Esperit Sant. I tot allò que creiem del Pare, ho creiem tant del Fill com de l'Esperit Sant
- El Pare no ha estat mai sense el Fill (per això diem que ell ha estat engendrat i no pas creat) I que Jesucrist tot i ser un de la nostra humanitat, forma part de la mateixa essència o naturalesa divina.

Déu va parlar als nostres pares mitjançant els profetes, fins que en aquests dies...ens parlà a nosaltres per mitjà del seu Fill.

(Heb.11)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt al cel. Ens escollí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprencibles als seus ulls.

Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist,

(Ef 1,1-6.24)

Preguem: Déu i Pare nostre, fes-nos sentir part teva i tot el que això implica, un canvi radical de la nostra vida.

CANTS

- Déu, que tot el que penso s'orienti vers tu./ En tu hi ha la llum, no m'oblides mai./En tu hi ha l'ajut, en tu hi ha la paciència./ No comprenc encara els teus camins/ prò tu coneixes el camí per a mi. (Taizé 139)
- Déu és amor: tingues coratge, viu en l'amor./ Déu és amor: no tinguis cap por.
- Maria ja té un fill, quin goig! (2) Maria ja té un fill (2) Maria ja té un fill, quin goig!
  - o Jesús és el seu nom, quin goig!
  - o Ell neix en un pessebre, Betlem
  - o Al cel els àngels canten de goig
  - o Els mags li donen culte, és Déu
- Benedictus qui venit (2) in nomine (2) in nomine Domini
- Tot jo reposo en el meu Déu, sols en Déu./D'Ell ve la salvació./ Sí, sols en Déu, tot jo reposo/ Reposo en pau (Taizé 32)
- Confiem en el Senyor, que n'és de bo/ Confiem en el Senyor. Al·leluia. (Taizé 18)